

КАКВО Е БОЖИЯ ПРАВДА И В КАКВО СЕ СЪСТОИ ТЯ

Едно от най-висшите и несравними Божествени свойства, сили или енергии е Правдата (Правосъдието), което Бог оказва на Своите творения за нормалното, съответстващо на потребностите им битие.

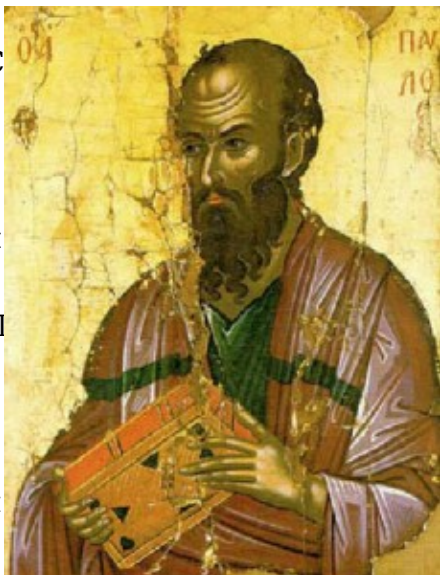

Бог удържа и обема творението по два начина: с творческата Си сила - каза и стана, повели и се яви, и с вседържителната Си сила и Промисъл, с които удържа вселената и направлява всичко, съгласно предназначението му.

По такъв начин Божията Правда се грижи за всяка твар по достоен за нея начин, за да достигне тя целта, за която я е създал Бог. Именно така се съхранява хармонията в природата. Колкото пъти и по каквато и да е причина да се нарушава тя, Божията Правда възстановява равновесието и благодарение на това се продължава, или по-точно се удължава, съгласно Божествената воля определеното съществуване на творението.

След падението на двете разумни природи, на ангелите и на човека, повлекли след себе си и опорочили останалата твар, станало явно действието на Божествените сили, и особено на Божията Правда. Тя отново връща излезлите от подчинението творения в естественото им положение и ги привежда в порядък или поотделно, или всички заедно, според както им е било определено първоначално от Самия Творец.

Божията Правда съхранява творението и нищо не може да ѝ повлияе или да измени замисълът ѝ. Това се отнася за бездушните стихии. А по отношение на разумните създания, и особено на човека, ако тя се осъществява безусловно, това става, както по всичко е видно, по причина на домостроителството, което по различни пътища изхожда от ползата на всеки поотделно.

Действието на Божията Правда е толкова многостранно, че само малцина и особено просветени от Божествената светлина постигат нейните присъди. В това ни убеждава апостол Павел, който казва: *ако бихме изпитвали сами себе си, нямаше да бъдем съдени; а бидейки така съдени, от Господа се наказваме, за да не бъдем осъдени заедно със света* (1 Кор. 11:31, 32).

Тъй като Бог, както Му подобава, устройва всичко по непогрешим начин, Божията Правда се намесва неумолимо, за да възстанови нарушения порядък на нещата, защото творението не било по погрешка.

Ако не е Правдата Божия да възстановява равновесието, тогава може да се породи погрешното впечатление, че самият факт на създаването на тварта е довел до грешката, а не някакво нарушение или злоупотреба от нейна страна.

Божията Правда, както и другите свойства на Бога, е съвършена и ние я познаваме по две нейни действия: **хармония** и **равновесие**, и продължаваща **всеобхватна Божия любов**.

Дори ако ние нарушаваме заповедта и своя дълг, Бог не отнема от нас Своята удържаща и промислителна любов, не престава да се грижи за нас, тъй като, според апостол Павел, Божествените Му милости са неизтощими.

Божията Правда се реализира по различни пътища. Псалмопевецът и изкусни във воденето на невидимата бран свети отци ни съобщават за това доста много.

Ако човек внимава над себе си, в своя живот той може да предугажда действието на Божията Правда. Но за това той трябва да заглади своите прегрешения с покаяние и много трудове, пропорционално на слостолюбието, на което се е предал, нарушавайки заповедта. *Погледни моето страдание и моето безсилие и прости всичките ми грехове* (Пс. 24:18). *Коленете ми изнемосяха от пост, и тялото ми се лиши от тлъстина* (Пс. 108:24). *Ям пепел като хляб, питието си със сълзи размесвам* (Пс. 101:10). *Ходех тъжен, с наведена глава, като че майка оплаквах* (Пс. 34:14). *Не бъди безмълвен към моите сълзи* (Пс. 38:13). *Защото беззаконията си съзнавам и моят грях е винаги пред мене* (Пс. 50:5).

Нарушението на етическите закони в нашия личен живот или на законите на природата в окръжаващия ни свят влече двойна вина – съгласно закона на всеобемания Промисъл, с помощта на който Бог пази и удържа творението. Противното на здравия смисъл опорочаване на естеството, произтичащо от невнимателност и безразличие, е един от тези видове нарушаване. Другият вид – противоестественото слостолюбиво удовлетворение на страстната част на нашето същество – е развратеност. Затова в двата случая е необходима намесата на Божията Правда за възстановяване на равновесието.

Именно тази велика точност, с която се осъществява Божията Правда, има предвид нашият Господ, когато казва, че ни една йота, или една чертица от закона няма да премине, докато всичко не се сбъдне (Мат. 5:18).

Щом всяко престъпление и непослушание получава *праведна отплата* (Евр. 2:2), какво още ни е нужно да знаем, за да се убедим в безпристрастността на Божията Правда? По тази тема е следващото изречение на светите отци: *“Ако не искаш да страдаш, научи се да не постъпваш лошо!”*. Къде е казано по-ясно. Незаспиващото око на всеобемания Божи Промисъл безпогрешно, както подобава на Бога, с помощта на Правдата наблюдава Своето творение, колкото и непостижимо да ни се струва това.

Автор: Старец Йосиф Ватопедски

Източник: Атонски беседи